

מאגזין

קבוצת הבונים

יולי 1949 298 שנה ל ה ת י ש ב ו ח

ע ב ת ו מ ת ק ו פ ה

ישנם רגעים בחיי חברה קבוצית הסחייבים אותנו להתעכב להשקיף אחר על שנת לסקור ולסכם, לבדק ולבקר. עם תום שנתנו הראשונה בהתייטבות הביע גם בטבילנו הרגע הזה של ספקד, כי ברור לכולנו שעומדים אנחנו בנקודת מפנה מכרעת בחיינו. עבור כמעט שלש שנים סאז הגיעו ראשוני חברינו ארצה. אתם התחיל תהליך רצוף של רכוז והתלקטות חברינו רוב-רובם יוצאי תנועת "הבונים" האנגלית. בכל שנות המלחמה הם קייסו עם קבוצי הכשרה חקלאיים אשר בחלקם עמדו ברשות עצמם, בחלקם פעלו לפי הוראות מניסטריון החקלאות. עם גמר המלחמה ובטול כוחות האדם החלו לצאת לעליה. בכל הדרכים חתרו אלי סולדת, את כל צורות העליה הספיקו לסעם סן ה-א ועד ה-ד. היו ביניהם אשר יצא להם להיות בין ראשוני המעפילים אשר נפל בגורלם להיות סועברים לאי הגרוס, וסם בילו בקבוצה סאורגנת קרוב לטנה, היו אשר סולסלו על ספון "יציאת ארופה" והסתתפו בכל ססעותיה.

סן הסינתר. להזכיר את שורת התפקידים אשר סלאו עוד בארץ סוצאם ואחר כך בארצות טונות תחת דגל הבריגדה ובטרות התנועה והעם. זה פחות טטנה כילתה קבוצתנו הראשונה בהכשרה בכפר בלום, הכטירה את עצמה בענפי המסק, ססגה סן הכוח של חיי קבוץ בארץ, ועסדה יחד עם כל הישוב סול המזיסות העיונות של המטסלה ההיא, ולסדה להכיר את בן-ארצם גם באור אחר...

בתוך תקופה זו כבר גדלה הקבוצה עד כדי 60 חכר. הצעות של התאחדות והתסזגות סצד הרבה גופים הוספרו עלינו, אבל החברים ידעו: הם רק ראשוניים, עליהם לסלול דרך בשביל הבאים בעקבותיהם. כך לא היה הדבר ספתיע שאם סיום שנת ההכשרה נפלה ההכרעה פה אחת: יציאה לעצמאות, להאבק עם החיים, לקלט בתוך כותלי כיתנו את חברינו הבאים.

חדרה היתה הסושכה סכה תקענו את יתדי אהלינו. והיה צרך להתחיל סן היסוד. לא באנו בעקבות גוף אשר יכלנו לירוש את עסדות עבודתו. בכחות עצמנו התחלנו לחדר ללסכת העבודה, להאבק על כל יום עבודה, ולפעטים גם לחזור בידיים ריקות.

אבל עד סהרה הצליחו חברינו ליצור לעצמם שם של פעולים סצוסיים וחרוצים וסן התובעים נהסכנו לנתבעים.

הילדים הראשונים עוד נולדו בכפר בלום והיה צריך לדאג לסדורם
 בביתנו החדש. בלי המאורעות החלו להציף את כל הארץ, וחדרה אטום בחטבה
 למקום שקט פחות או יותר, אלא שמחננו היה פרוחק ומבודד מסבה. אנשי
 המקום ראו בו כאילו את עמדת החלוצים של כל האזור. התחלנו להתבצר
 והטקענו הרבה סאמזים במלאכה זו, את החסרים הדרושים היינו צריכים
 לספק קדם במחנות עוזבים של הצבא וכו', כי לא היה באפשרותנו לקנותם.
 החלו הגיוסים הראשונים ושלחנו מקרבנו חברים שהיו בעלי מקצוע עוד
 מסלחם העולם (צי האויר והים). אונחנו הנשארים שייתפנו את עצמנו במפעל
 ההתכוננות והתגוננות. נשלחו 2 קבוצות חברים, אחת לנקודה בדרום,
 והשניה למסק צעיר בגליל, אשר עם מילא כל אחד את תפקידו בנאמנות.
 בינתיים הולך זרם העולים וגובר, אלא שאין זאת קליטת עליה בסוכן
 המקובל, כי החברים סנירים זה את זה שנים רבות ובילו יחידו בקבוצי
 ההכשרה, כך שמבדיל ביניהם רק הומק השונה בארץ. לסרות כל צורך להטקיע
 לא פעם סרץ ותשומת לב לענין קליטת העולים בטטה חטפה וההורי, כי
 באלו הדברים זיכרים לקויים. השתדלו לקיים פעולה תרבותית סדירה
 ותכניתית עם הצלחה טובה. קשה מאד הקפאון בעיקר כלטוד הטפה, ובמכונו
 התחילה להתבטס המחטבה להתאחד עם גוף טכני ארץ, אולם כל אלה
 שקועים במלאכת ההגנה. עם ה-15 במאי יוצאים חברינו טכס אחד עם יתר
 בני המוטבה לתפוס את חגורת המלא סים אשר מתפקידה היה לבלום את הסתערות
 הפולט. לסרות זאת ומתוך העובדה שרוב בני גילנו מכין בני המוטבה
 גויסו זה סכבר, עלו קולח מכין חברים הקוראים לגיוס לצבא ולסרות
 פעיל, תחת ישיבה בסלה באי רוגע זה בים המוער של המלחמה.
 מה יהיה גורל הקבוצה במוטבה, היט לספר עליהם או יט לגייסם כיתר בני
 העמץ קטנה אז היטיבה אבל בליכנו ידענו: עוד יכזא גם תורנו ואולי
 נועדו לנו תפקידימלא בנקל ימצאו אחרים לסלאותם. וכך היה, יום בהיר
 אחד מופיע אצלנו חבר מסוכו החקלאי ובקולו החריטי הוא סצייר לפנינו
 תכנית פעולה: עליכם לתפס מטלס דרוסה מראש הגטר הסורי של מטפר הירדן.
 עד גטר כל ההכנות לעלייתכם אתם תצאו ותעבדו בעבודות כצודים כעמק
 הירדן. בקולו היה כל כך הרכה מן ההחלסיות והטכנוע וידיעת צרכי השעה,
 טרק וכוה זעום התעורר סביב הצעותיו. יט להודות, התקופה היא בחוסרתה
 ורציניותה היתה כל כך סחייבת ורצונו למעטים היה כה לווהט טקרה
 הדבר הסוזר, וגוף הלך להתיטבות למקום טכמעט שרגלו עוד לא דרכה עם
 וטבחלקו היה עוד כבוט בידי האויב. כל הפעולות התנהלו לפי התכנית
 ולאור הבוקר של אחד סיטי ההפוגה האחרונים יצאה שיירתנו לכפר הגידח
 שנועד להיות ליטוב כפר עכרי: סנסורה. בקדחנות התחלנו להתבצר כדי
 להיות טוכבים עם התחדשות הקרבות, גם אחרי עבר הזעם הסטכנו כהגברת
 רטת התעלות ועבודה ספרכת זו החזיקה אותנו עד לחדשי הסתיו, ורק
 בקטי גטרנו להכין טכון ראוי לחורף אשר התחיל בחכיפותו. רק הודות
 למסירות והרוח האיתנה של חברינו התגברנו על כל אקטיים, בסיוחד הכניד
 עלינו חסר כל תחבורה, דבר אשר התכסא בחריפות כתנאי החורף החסוד.
 וזמן רב נטאר הסרקסוד אסצעי התחבורה היחירי. עד לפטח טככנו בסבב
 עלוב זה. ולסרות זאת לא ותרנו לטתף את חברנו אשר עוד נשארו בחודת
 וטתפנו אותם כטמחת החג. וכל הגטטים שנייתכו כיום זה על ראטינו לא
 יכלו לפגם את טמחת החג. עם בוא האביב החלנו להגטיים את תכניותנו
 אשר התעכבו עד אז, ניגטנו להקטת רטת חטמל ולפתוח ענפי המלאכה.
 ובלכנו גטרנו אוטר להעכיר את החלק אשר עדיין נטאר כחדרה (האמהות)
 ואס הדבר יתכן כבר לנקודה הקרועה. ואס צהלת ילדינו טטמע כטנסורה
 נדע כולנו: יצאנו מקבוץ עליה סקבוצת הכטרה ופלוגה ועצמאות ובטטלס
 ונהטכה ליטוב של קבע. יטוב על גכולות הסולדת אשר כגופו צריך להיות
 חומת חיים סול צבאות הפולט. ואדמתנו הטוטמה אשר רק קוץ ודרדר גולו
 עליה ומטא ככד של אכבים סטטה אותה בחריצותינו נפרה אותה ובנחטולי
 סים בעורר אותה טחצטיה חיים לסכביר. אטמם עד אז הדרך ארוכה וטפותלת
 ולא פעם תקטה עלינו, אבל נצטרך להחליף כח ולהטטיין. וסי יתן ויטוכנו
 ישמט דונטה וטופת לכל בני הגער בארצות מוצאינו אשר קולנו עוד יגיע
 אליהם: לבוא להצטרף לשיירותנו לבוא לעזור ולכצר את גכולות סדינתנו.

בגנו הוא גן בעל זכוה נאטר כמעט הכל, כל גדול בעל הוא כמידה יתרה.
 תלוי מהגורמים: טיב הקרקע, (יכלתה לסדר רטיבות) מידת המטקעים ושיטת
 עבוד זכוה, (אשר מתפקידה לאפשר ספיגת הגשמים וספירת הלחות בקרבי הקרקע.
 אם גם גורם אחד (כמות הגשם) היתה מאד לטובתנו, לקינו בכל זאת לגבי יתר
 השנים, הקרקע הכבדה שלנו עם כל יתרונותיה (פוריות, ספירת רטיבות) מעמידה
 אותנו בשני כמה בעיות א באם חלוקת הגשמים לא נוחה מן הנסבוע לעלות עליה
 בתקופה מתאימה ולתת לה את העבוד הדרוש (יש להניח שקולפיוטור הוא הכלי
 המתאים ביותר לעבוד חורפי) התוצאה של חוסר עבוד חורפי מספיק היא שטכנת
 הקרקע העליונה טובלת מהסדקות חטורה, דבר בנגוד גטור לחוקי הניסיות,
 (קפילריות) הטנה היינו עדים לאותה תופעה. נשתדל לסבוע אותה על ידי הכילים
 שהיינו חטרים אותם הטנה, ישבדעתנו עם התקדמות עבודות הסקול להרחיב את
 שטחי גן הפעל ולהרחיב אותו על כמה עונות (חורף, אביב, קיץ). בהתחטבות
 עם העבודה שמספרי ימי-העבודה המוטקעים הוא קטן ביחס, (קילטורים שתי וערב)
 יש לקוות שענף יתן יום עבודה מניח את הדעת, גדלנו הטנה: בצל 16 ד'
 כל הגדולים עומדים בטצב טוב ומעובדים ענבניות 10 ד' (חלק שטול, חלק-
 לקראת הגדלת הטחמים בטנה הבאה: זרוע.

אבטיחים 8 ד'

פלונים 1 ד'

סלפונים 1/2 ד'

קטעים מיומן ההתישבות

סנסורה - אל - חת 15/7/48. ז' תמוז תש"ח.

זה קרוב לטבעיים מאז נאחזנו במקום הזה. עלינו הנה למקום שהוא
 בגבול הסורי ובסרחק קצר ממסר הירדן. ראש הגשר הסורי באדמת ישראל.
 בעצם ימי ההפוגה, טבוע ימים לפני חדוש הקרבות ברור היה מתחילה שבזמן
 הראשון יהיה להתישבותנו אפי של פעולה צבאית, ושרק אחרי נצחוננו תנתן
 לנו האפשרות לעסק בהקמת טק ובפתוחו.

1948 ת"ז
 (2.7.48) יום העליה

1

אחרי טעות מועטות של שינה עמוקה במחנים (קבוצה זה טעם נמים לפעולת
 ההתישבות) התעוררנו, בטלט וחצי בערך ספקד של כל אלה טעמדו לעלות. קבלנו
 כובעי-פלדה, ואחרי רבעים מספר עלינו על מכוניות מטא, כמה רבעים אחרי
 ארבע יצאה שיירה בת 8 מכוניות את מחנים, בדרכה לסנסורה, היה חשך, ועמדנו
 צפופים במכוניות, איט איט ורגשותיו. אחרי טעה של נסיעה זהירה הגענו
 למקום, ותיכף התחיל יום עבודה קשה מאד. היה יום חם יוצא מהכלל, והחברים
 וגם הבחורות שהגיעו במסך הבקר נתנו את כל כחם כדי לבצע את הדרוש. טררה
 הרגשה של דחיפות, לבעזרתם של אנטי טולל כונה עטינו את הנחוץ, התחלנו
 בפריקת הכלים מהמכונות, ותיכף אחרי זה בהקמת הגדר הפנימי, חפירת עסדות
 (נוכה אבני בזלת, היתה זאת עבודה מאומצת, במקומות) הקמת סקלט והקמת
 צריף אחד, בולדווקר סכפר גלעדי עבד בהכנת בור לטנק ימים ובניצורים. רק
 לפנות ערב הקטנו את האהלים בהם בלינו את הלילה הראשון בנקודתנו החדשה.
 בינתיים טודר טטבח ארעי באחד הבתים הערביים סדוסרי הגב, טבו בטלו על
 פרימוטים. בזמני האכל חולקו המנות לחברים כטאלה עמדו בתור ארוך בלהט
 הטט, לשמחתם הגדולה של זכובים טרובים.

2

במסך כל היום הזה החברים נתנו את מלא כחם, היה זה יום קשה לסדי, החם הבלתי-רגיל ודחיפות הענינים עלפו את החברים מאד. גם הבחורות הסתפרו בעבודות לא קלות ביותר, כמו הקטת הגדר, מספר בחורות היה עטוף בהגנה טיים לעובדים, דבר שמאד הקל על אלה. עבדנו עד חשן, למעשה בלי כל הפסקות פרט לארוחות, אחר כך התרחצנו בטיים שהגיעו מראש-פינה בסנקר, אחרי ארוחת הערב התאספנו לשיחת סכום עם שאול, חבר כבר בלום שהשתתף ביום ההתייטבות, העיפות גברה עד כדי כך שחברים האזינו רק בקשי לדברי שאול שסכם במסוף רב את היום הזה, יום עלייתנו על הקרקע,

הימים הראשונים במסורה (7.14-7.3).

ביום ו'. 9 ביולי תמה ההפוגה ונתחדשו הקרבות בארץ, כל מאסציונו בשבוע הראשון פה היו נתונות לכך, טבהגיעו של המועד הזה הסקום יהיה די סבוצר לאפשר הגנה יעילה, עבדנו בלי חטבון שעות, 11 או 12 שעות ביום. אבל עד מהרה הורגט מתוצרת העבודה ירדה, אחרי כמה ימים הוכנסה הפסקת צהרים בת 1 1/2 - 2 שעות וזה עוד בטת-סה מכל סקום. בסוף ההפוגה 11 עסדות היו סוכנות פחות או יותר, והגדר החצונית עמדה ברובה, עסדו 3 צריפונים שססו מחסנים, כמו בן הוקס צריף טסט "סקלחת" (רחיצה בדליים כסובן) הבחורות התחילו בעבודת מחסן וכביסה, נרכט גם סנדר להובלה, בדרך כלל יט לצין טסצב העבודה היה מתוח מאד, האסונים הקטו לא פעט על טצב העבודה אבל הם היו כסובן נחוצים מאד.

אחרי תום ההפוגה כמעט כל הבחורים ישנו בעסדות, טם שסרו 3 שעות כל לילה, שעות העבודה ביום הצתססו ל-5, בעקר עסקנו עוד בגדר החצונית ובספור העסדות הקיסות.

במחנה חנתה מחלקה של צבא, בת-30 איט טכסך הטבוע הראשון עשתה את כל הטסירה הנחוצה. עם תום ההפוגה, קבלנו טע"ז חדט, חיים מסטולה, לטם אסונים כה הנה אברהם, חבר כבר סולד.

עם חדוט קרבות (טאז גם אנחנו נכנסנו לתפקידי טסירה) החלה התקפה חזקה על מטטר הירדן, הקרבות היו קטים, ועד 14 ביולי עוד לא הכיאו הרבה תוצאות של מטט, התרגלנו לקול הפצצות, (טני הצדדים השתססו באוירונים). לרעם התותחים הסרבטות וטכונות היריה.

אם בכלל אפשר לדבר על חיים חברתיים, אז אלה התחוללו בעקר בחויות טטותפות, ולא בפעולות מתוכנות, שיחה קלה בערבית אחרי יום עבודה, נבינת אקורדיון, קצת שירה, כל זה שיך היה לאוירה, פה היו טעט אספות, בחרנו ועדה טרכזת, אין עוד ועדות אחרות, ועד טונספיק להקים סנגנון קבוצי רגיל יהיה טוטל על הועדה הזאת בכל השאלות הנוערות פה, סובן ססדור כזה זסני הוא.

כמה ימים אחרי כואנו לטקום הזה הגיעה הנה טטלחת של או"ם (עוד ביטי ההפוגה, כסובן) והודיעה על תלונות הסורים על הפרת ההפוגה טצדנו בתפסנו את הטקום הזה. הטטלחת צותה עלינו תיכף להפסיק את כל העבודה בטקום, הודענו להם טכל עוד שלא קבלנו הוראות חדטות סח"א העבודה תמטך כאן.

יום ה' 15/7/48.

הלילה עבר בטקט יחסי, עם פעולות-סה של טכונות יריה ותותחים.

עבודת הביצורים הטסיכה כרגיל. הוחל גם עם הנחת יטוד לחדר אוכל ארעי (עדין אוכלים בחוץ).

16/7

הלילה טוב עבר בטקט יחסי, פרט לאט הטריה מצד המקלעים שלנו שנמסכה בהפסקות כמה שעות, בבקר הופתענו הפתעה לא נעימה, התקרב אוירון סורי מכיוון טחנים וצלל לקראת המחנה, מטוס-מה המקלעים לא פעלו, ורק אט דובים כוונה עליו, המטוס הפיל 4 פצצות, 3 מהן פגעו ע"י הטנקר כמה סטר סחוץ לגדר הפנימית, ברור שהטנקר הוצא מטוס לזמן מסוים, רוב החברים שלא היו בעמדות הספיקו להגיע לתעלות, וגם לאלה שיטנו באהלים לא אירע כל רע, מהרהיטים שהגיעו זה עתה טצפת וטעוד עמדו בחוץ לא נטאר הרבה, פצצה רביעית שלא התפוצצה נמצאה אחת"צ בתוך המחנה בין טחן האוכל לאוהל של אריה, לו התפוצצה סכל טקום, היה לנו מזל.

אוירובי האויב המטיכו כל הבקר בהפצצות ובהפגזה של איזור טחנים - אילת הטחר, כל פעם שהתקרב אלינו אוירון קפצנו לתוך תעלות, עמדות או שדות טתם ויריבו בהם, באותו היום הופלו 2 מטוסי אויב, יום זה היה לנו לקח, ראינו כמה טועילות תעלות הטגן שלנו,

לקראת ערב נסעו 15 בחורים לראש פנה להתקלה, התקלחנו תחת ברז טים ע"י הכביש לטוטבה. בהנינו מאד מהמקלחות ומהרגשת הנקיון אחר כך, בטביל רוב הבחורים היתה זאת הפעם הראשונה שיצאו מהמחנה במטחן הטבועים שיטבנו בו, טוב היה לראות טוב קצת מהעולם בחוץ, כי קל במטורה לרכז את כל המחטבות אך ורק על הנעטה אצלנו.

שבת 17/7

בלילה כוחות הצבא היו פעילים באזור מטטר הירדן, בפעם הראשונה הטורים מטולנו ירו אלינו, איש לא נפגע.

יום שבת זה היה יום הטנוחה הראשון מאז-באנו הנה, איזו הרגשה יפה להיות חפטי יום שלם, היה לנו עוד תענוג טסין אחר, כמה פעמים במטחן היום טטו 3 טאוירובנו מעלינו להפציץ טטרות בטוריה, אלה לא היו מטוטים טתם. אלא "טבצרים טעופפים"!

18/7

גם היום מטוטינו המטיכו בטלאכתם, הפעם הטורים ירו טתותחים אנטי- אויריים, ב-7 בערב נכנסה ההפוגה החדשה לתקפה, טובן שנטיין בטטירה כרביל.

בערב התקיימה ישיבה של הועדה המרכזת בה הוחלט להקים דור אוכל וטטבו בקרבת טנק הטיים, נוכח עזיבתו של חיים (הפע"ז שלנו) שטובר לתפקיד אחר יוצע לאטיסה הנאה לבחור ועדת בטחון.

19/7

הלילה - ליל ההפוגה עבר בטקט, המטכנו בהכנה להקמת הטטבה, הגיע אוטו עם מזרונים וטטיכות טבתים ערביים.

טצב הטיים עוד רציני, כעת טנטיים לקבל טנקר חדט.

20/7

בערב הגיע אוטו טטוג "פורד" בעל 3 טון, טעליו טנק טים, את האוטו הזה העמידו לרשותנו בטקום הטנקר.

באספה כללית הוחלט להנהיג שעות עבודה נורטליות, כמו כן נבחרו ועדות בטחון, וועדה הצעות.

21/7

יום סערה, עננים של אבק מאופפים בכל המחנה וחודרים לכל פתח, האוכל מתלכלך חיש מהר, כמה אהלים נפלו, באקלים כזה יהיה בלתי אפשרי לגור באהלים בוורף.

בקרן אנשי הטוסדות בקשר להנחת צנור מים אלינו.

22/7

שלום בורכרלי, איש כפר בלום, שעזר לנו בשלשת השבועות הראשונים של ההתיישבות נפרד מאתנו ולכבודו ערכנו מסיבה.

23/7

"בחדר האוכל" אכלנו היום בפעם הראשונה, אם כי הוא עדין לא לגמרי גטור, הוא סורכב סטטגרת ורצפת עץ, עם תקרה ושני קירות עשויות עץ ומחצלות.

26/7

בצהרי היום ניתן את אוזקה, החברים חטבו שזהו תסרון, אבל בתכרר שהטורים תפסו טח הפקר נוסף, התקדמו כ-2 ק"מ לקראתנו והתחילו להתבצר, אחרי יריות מספר מסלטנו בתל-ריסון הם בטובו.

הגדר החצונית נגמרה לגמרי היום.

המטבח הועבר מסקוסו הקודם בבית ערבי פתוח לצריף שהוקם זה עתה, עכשיו אפשר לפחות לבטל בתנאים אנושיים לסחצה.

28/7

יש פעילות טובה בועדות, ועדת ההצעות מעבדת את הצעותיה לטוסדות הקבוץ, ועדת הבטחון ערכה ישיבה פוטבית טובה על שגיאות שעטינו באזקה האחרונה.

הוחל בחפירת תעלות קטר.

טבת 31/7

יום עבודה, העבודה דוחקת מאד, באפן טיוחד בתעלות הקטר הוחלט לרכס טרקטור 9 יוחנן מסטיך בקבית כלים לפלחה, בשלה נהג להכשרה לכטר בלעדי ונגר לגל-עד

1/8

נטעו התפוצצויות הזקות, אוטרנס שהטורים התקדמו ומתבצרים על גבעה טבין מסטר הירדן לבינינו.

2/8

טוב נטעו התפוצצויות, יש שטקעות סותרות על הסצב, יש שאוטרים שהערכים בכלל לא התקדמו מאז נסיונם הלא סוצלח שלפני טבוע.

הוחלט לעטות את כל המאמצים לשחרר אנשים לקצר את הדרך שבטדות סביבתנו.

5/8

כסו ביוטים האחרונים עבדו אוב כ-10 חברים בדירה, בערב הצטרפו אליהם כל הבחורים טענדו ביום בחפירות, יש הרגשה שהספקנו די יפה. אנשי קק"ל באו לסקוט כדי לברר אתנו את שאלת הטסחים טענדדים לרשותנו.

6/8

ערבים התחילו לקצר על טסח שלפני גבעה 230 כשפתחו עליהם באט, הם הם ברחו והשאירו טוסים ופרדות, קבלנו טוס אחד טאלה.

7/8

נבחרו טזכירות, ועד הטסק, ועד הכלכלה, ועד עבודה וועד החברים.

8/8

חילים טתל-רוסן ירו בטעות על חברינו טענדו בקצירת דורה, לא נפגע איט.

11/8

פורסם סכתב טניוסקה ל, טליח טאנגליה, בו הוא טבקט טטני לעודיע לו ולתנועה טאנגליה אם טנחנו טעונינים בעליה טנגלית נוספת, כתנועה יש זיקה לגרעין חדט, אבל עדין לא היה וכוח רציני, וטחכים לסכתב טפה.

13/8

ניתן דו"ח על בקורם של אנטי הטוטדות, החורף נקבל את אדמות טובה לעבוד זטני, עבודה בהנחת קו טים טטעין טובה תתחיל הטבוע, חודט לפני עונת הגטטים נקבל צריטים וחדר אוכל הגון.

16/8

הוחל בעבודה עם קוטפרסור, הקוטפרסור עובד בחפירת תעלות הקטר בכל טעות היום (כ-15 טעות) והחברים עובדים בטטטרות.

19/8

הוחל עם הנחת קו הטיט טטובה, העבודה היא די קטה. צריכים לסחוב צנורות כבדים טרחק של קילוטטרים.

טבת 21/8

יום עבודה רגיל, טאטפה בערב החובטת דרטה טהחברים להקפיד בטטוט בכדורים נגד קדחת, היו לנו כבר 2 טקרים של קדחת טפה.

24/8

לטעטה כל הבחורים עובדים עכטיו עם הקוטפרסורים, הרבה יותר דורה כבר לא נקצר.

27/8

הגיעו 2 פרדות ועגלה טקנינו בטחיר של 200 ל"י

31/8

אחד מטובי הקונספרטורים התקלקל, טוב עובדים בהנחת קו הטיים וכמו כן בדורה.

1/9

בבחרו, ועד קטר, ועד תרבות, וועד טכון,

טבת 4/9

סתיום והלאה הקונספרטורים עובדים רק מטטרת אחת (ס-6 - 15⁰⁰) ונוכל לעסק גם בעבודות אחרות עובד תקציב חדש, בבחר טוכו הסקול, הוחלט לשלח 2 אנטיים להכטרה כבנין לכפר-בלום.

6/9

האוטו התקלקל ולא קבלנו טים היום.

7/9

הטורים תפטו את הגבעה 223 שבטטה ההפקר, הם עכטיו רק כ-1-1/2 ק"ס מהטחנה שלנו.

14/9

הופיע ענף חדש כטדור העבודה: פלחה.

17/9

צריכים ליטון טוב כבנקרים, חוטבים טיש סכנה של הפרת התפוגה.

18/9

בבקר נטמטו סכונות יריה ואט תותחים, אחת צ טוב טדר טקט.

19/9

נטמטו התפוצצויות סועטות כנראה התפוגה לא הופרה באפן רציני.

22/9

נתקבל טוף סוף חטר נפץ לעבודה בבצורים.

24/9

המתיחות גברה בטטן כל היום, הגיעו 2 חובטים סקומנו יהיה בית חולים מאחורי הקו בקרב, בערב היה ברור שכוחותינו עומדים להתקיף בלילה, אך ב-2 הגיעה ידיעה שהענין נדחה.

טבת 25/9

בלינו את הלילה בתעלות, הצבא התקיף את הגבעה 223, אחרי שהטורים פנו עורף לדרישת או"ם לפנות את הטטלט הזה שתפטו בנגוד לצו ההוגה. התקפה נהדפה.

26/9

הסודיים תקנו את הגדר ב-223 וטרפו את כל הטיחים ועטבים ססביב לטלט.

28/9

קו הטיים נגטר ובערב זרמו הטיים הראשונים לטנק דרך הצנורות.

3/10

ערב ראש הטנה. הקומפרטור עבד רק עד 3, רוב החכרים טחברה לא יכולים לבוא הנה כמו שרצו בגלל כטה סקרים של סחלה שט, ובגלל סצב העבודה. האכזבה כאן די גדולה, בערב אחרי ארוחה טצוינת היה סצב-רוח טרוטס, אטנס לא התקיסה ססיבה, אבל הסקהלה הופיעה וחכרים טרו ורקדו עד סאחר בלילה.

13/10

יום כפור, קייטנו יום עיון, היו וכוחים על "התפקיד של הקבוץ הזה" "פרט וכלל" ו"טויון בקבוץ". בווכח על טויון בעטו הצעות לספוק צרכי החבר טיעלו לאספה בעמיד הקרוב, בערב היתה הקראה טהתנ"ך וטירה בציבור.

ד י ק י !

ספוא

בעצם לעת עתה אין כל כך הרבה עבודה יותר בענף הזה, אחרי שסיטנו את תקופת החורף, קצונו 1/2 2 קצירים של תלתן והיכול היה די טוב לפי גדול בעלי, גם באפונה הצלחנו טאד, כטובן טהטדה היה זרוע לפי תוכנית של רפת יותר גדולה, ובכך הצטרכונו לצטצם בתוכניתנו ואז עמד הירק על הטדה והצטרכונו להטאיר את כל הטאר לזריעה בערך 50%, דטנו כבר את הטעורה טהיא לא הצליחה כל כך, הפול הצליח יפה טאד, התלתן יעטוד עוד בערך לחודשים. את האפונה וטופח צריכים לערס ולהכין לדייט.

כנובע זריעת-קיץ ז. א. חטניות ותירט, לא עבדנו את הטטחים סטפיק בטמיו טעבר ובכך רואים עכטיו תוצאות חלטות, יתר התכנית לא התבטטה בגלל חוסר טטחים ונצטרך להטמטט בחציר.

צ ב י כ.

המתרחט ברפת

היום עומדות ברפת 4 פרות חולבות וטמים עטרה עגלות עד גיל שנה ורבע על יד הרפת אנו סקיטים עכטיו דיר עגלות-טעץ ופח כדי שנוכל להוציא את העגלות טהרפת איפה טהן עכטיו, עם יציאתן של העגלות טהרפת לדיר יהיה טקום ברפת לעטר חולבות ולזה בגיע עד סוף הטנה על ידי קנית סכקרות בהריון או פרות לפני הטלטטה הטניה.

את סטפר העגלות נגדיל גם עד עטרים וכך בזמן שנעבור לרפת כטקוסנו הקבוע תעטודנה שט בערך 15 פרות חולבות.

חציר טוב הגיע כבר אלינו, אבל להכנת פרות לפני ההסלטה ובגידול העגלות, בצטרך לקנות כמות לא קטנה של חציר אספספת או תלתן, כמות שטופת של חסניות טגיעה כל יום.

כל העגלות חוסנו בגד סלריה וחוף טאחת, כולן הגיבו, העגלות הספתחות די יפה אבל עד שהם יעברו לציר זה בלתי-אפשרי לספור על כל אחת היות ועכשיו הן כולן סביל חודשים עד שנה ורבע סוחזקות יחד, בין הפרות, שתיים בהריון בחודש הטטי וחסיטי, ושתיים הוזרעו לפני חודש וחצי ומחכים לבדיקת הרופא. שתי העגלות הסכוגרות ביותר יוזרעו בעוד חודשים בערך, כינתיים אנו מטמטים בפר של מחנים (נצחו) וכינתיים אנו מטפלים בקניית עגל, עד אז יש אפשרות שזשטמטט בהזרעה סלאכותית מהזרע של "דנדי" בקבוץ דפנה.

ס ט ה .

טפול אנטי-סלרי.

כפי שידוע לכולנו, האיזור שאנחנו נמצאים בו הוא איזור קדחתני מאוד. וגם בטנה שעברה, התאמצנו סאד בריסוסים וכל מיני טיפולים, בעזרת הצבא.

הטנה, רוב עבודה, אנחנו צריכים לבצע בעצמנו, כטובן שהחוסר הגולטי נתון על ידי סטרד הנריאות בטבריה, והם גם שולחים כל שבוע אדם אלנו, שהוא אחראי על הטפול האנטי-סלרי באיזור.

יחד עם כל הטפול בצטרך להמטיך לקחת כדורי פלודריין = 2 בטבוע יש להצטרך שהחברים עוד לא זהירים סספיק ועוד סמטיכים ללכת בלי בגדי סגן בערב, כטובן שזה חשוב מאד,

אולי בעלון הבא אצטרך לכתוב יותר על עצם הסלריה, אבל ידוע לנו שהיו לנו עד עכשיו 16 מקרים של קדחת מאז עלייתנו לסנסורה, וזה לפי דעתי אחוז די גבוה בסביל סטק צעיר, יש עוד כמה חברים שהם עוד לא מטמטים בכילות שהם קבלו ובמאמר הקצר הזה אנקט עוד פעם את כל החברים להזהר, רק בעזרתכם נוכל לפעול בסדר ורק אז שנראה שהסכנה של סלריה לא כל כך קשה, נוכל להעביר את הילדים ואת כל יתר החברים אלינו לסנסורה, לסולנו הצלחנו ליבט ביצה אחת, ועוד לא מצאנו יתוטי קדחת כאן בסביבה, גם הדבורים הטנה לא סופיעים במטפריים כל כך גדולים ובדרך כלל אני מאוטר להגיד שמצב הסניטרי הטמפר בהרבה כטובן שיש עוד די הרבה עבודה עד שהמצב ב-סאה אחוז בסדר.

צ ב י כ .